

[Ellinger.]

med en Socialdemokrat som Rigskansler, i Gaar eller i Dag i den tyske Rigsdag Forslag om en Forhøjelse af Tolden paa Landbrugsartikler.

Det er ganske karakteristisk, at Lloyd George for otte Dage siden kan erklære i Underhuset, at Afrustningskommissionen i Genève absolut intet har udrettet, men har været en fuldstændig Farce, og at Versailles-traktatens Afrustningsbestemmelser er blevet nedtrampet af samtlige allierede Magter; og mærkeligt er det, at det liberale Parlamentsmedlem Burgin finder Anledning til nu at stille Forslag om, at Regeringen skal anmodes om at gøre sig de yderste Anstrengelser for at fremme en international Alliance til Fordel for en Undersøgelse af Muligheden for at afslutte en foreløbig Traktat om Begrænsning af Rustningerne!

Samme Dag som Kellogg-Traktaten blev forelagt i den nordamerikanske Rigsdag, blev der forelagt et Forslag om Bygning af 15 nye Panserskibe, og begge Dele blev vedtaget. Mac Donalds Besøg hos Præsident Hoover var en Aktion til Fredens Bevarelse, men det var ikke en Afrustningskonference.

Hvad er mon nu den dybere Aarsag til, at man ikke er naaet og neppe naar synderrigt videre? Ingen, der følger blot lidt med i, hvad der sker ude i Verden, kan være i Tvivl om, at Aarsagen først og fremmest er den store Fare, der ligger i den østlige Del af den gamle Verden. Dette er Grunden til, at de europæiske Stater, der har sluttet sig til Folkeforbundet, ikke kan følge det slette Eksempel, som udgaar i Øjeblikket fra Danmark

Af et Interview, som den højtærede Statsminister for kort Tid siden har ladet sig underkaste, synes det at fremgaa, at han er af den Opfattelse, at hvis Fædrelandet kommer i Fare, vil ogsaa Socialdemokraterne tage Bøssen paa Nakken. Er denne Opfattelse rigtig, tjener Fremsættelsen af dette Standpunkt kun Statsministeren til Ære og kommer for Resten heller ikke helt overraskende, men da det her til Behandling foreliggende Lovforslag tilsigter, at Bøsserne ikke er der, om Ulykken skulde komme, og de skulde bruges, maa jeg anbefale det høje Ting at stemme mod det foreliggende Lovforslag.

Veistrup: I Modsætning til det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig, at alle Forhold taler for, at vi gaar til en Vedtagelse af det, og jeg

vover at paastaa, at sjældent har et Lovforslag været forelagt i det høje Ting, som har været sagligt saa velbegrunderet som det, der foreligger i Øjeblikket.

Som allerede fremført af andre ærede Medlemmer ligger der i Øjeblikket et Lovforslag om vor Militærordning i Folketinget, og dette Lovforslag drejer sig ikke om Smaating, men i Virkeligheden om en fuldstændig Omordning af hele vort Forsvarsberedskab. Det er ikke en teknisk Forbedring eller en Forringelse, der er Tale om, men i Virkeligheden en Omordning af fuldstændig principiel Karakter. Grundlaget for det foreliggende Lovforslags Fremkomst er jo den Urimelighed, som det er at opretholde en Ordning, som fra alle Sider erkendes at være brudt fuldstændig sammen, og at der, som allerede nævnt, i Folketinget ligger et Lovforslag om en fuldstændig Omordning af vort militære Forsvarsberedskab, foruden at der ogsaa er mange andre Grunde. Naar man fra alle Sider erkender, at den bestaaende Ordning er brudt sammen — det ærede Medlem, der sidst talte, var ganske vist inde paa, at hvad Landmilitæret angik, var det ikke slet saa galt —, synes det mig at være saa meget mere urimeligt at ville opretholde en Supplementslov som den, her er Tale om. Det forekommer mig at være i højeste Grad inkonsekvent at opretholde en Supplementslov til en Lov, som slet ikke opfylder det Formaal, den var tænkt at skulle opfylde. Dersom Ordningen af 1922 kunde holde, dersom der var almindelig Tilfredshed med den, forstod jeg meget vel, at man vilde opretholde denne Supplementslov, som gaar ud paa at anskaffe en hel Del nyt Krigsmateriel; men det er jo ikke Tilfældet. Det er ikke rigtigt, at denne Ordning kan holde, man maa i Virkeligheden sige, som det er blevet sagt ved en tidligere Lejlighed, at hele vor Militærordning er under Likvidation. Men naar man erkender dette, og de rent faktiske Forhold giver mig Ret i denne Betragtning, forekommer det mig mærkeligt at opretholde en Supplementslov som den, her er Tale om. Det vilde være, synes jeg, et Spild af Penge, som er baade urimeligt og uforsvarligt.

Der er dog ogsaa mange andre Ting, som gør, at jeg synes, man maa gaa til en Ændring. Efter min Opfattelse gik man til denne Supplementslovgivning under en bestemt Forudsætning. Man fastsatte et bestemt Beløb til ekstraordinær Anskaffelse af Krigsberedskab, nemlig 30 Mill. Kr. Men disse 30 Mill. Kr., som man i sin Tid bevilgede, er jo langt mere værd i dette